

OPĆE UREĐENJE RIMSKOG MISALA

Glava I

VAZNOST I DOSTOJANSTVO SLAVLJENJA EUHARISTIJE

1. Slavljenje Mise, kao čin Krista i hijerarhijski uređenog Božjeg naroda, središte je čitavog kršćanskog života koliko za opću Crkvu toliko i za mjesnu, kao i za pojedine vjernike.¹ To je slavljenje ujedno vrhunac djelovanja kojim Bog posvećuje svijet u Kristu i štovanja koje ljudi iskazuju Ocu klanjajući mu se po Božjem Sinu, Kristu². U njemu se uz to tijekom godina otajstva otkupljenja tako obnavljaju da se na neki način ponazočuju³. Drugi su sveti čini i sva djela kršćanskog života s njim tijesno povezani, od njega potječu i prema njemu su usmjereni⁴.

2. Stoga je od najveće važnosti da se slavljenje mise ili Gospodinove večere tako uredi kako bi službenici i vjernici, koji na svojstven način kod nje sudjeluju, odatle crpili što obilatije plodove⁵. U tu je, naime, svrhu Krist Gospodin ustanovio euharistijsku žrtvu svoga tijela i krvi te nju povjerio svojoj ljubljenoj zaručnici Crkvi kao spomen-čin svoje muke i uskrsnuća⁶.

3. To će se zgodno izvesti ako se, prema naravi i drugim okolnostima pojedine zajednice, čitavo to slavljenje rasporedi

¹ Usp. Saborska Uredba o sv. bogoslužju (dalje SB) 41; Saborska Uredba o Crkvi (dalje: SC) 11; Saborski dekret o svećenicima (dalje: SS) 2, 5, 6; Saborski dekret o biskupima 30; Saborski dekret o ekumenizmu 15; SZO Uputa o euh. misteriju (dalje: EM) od 25. svibnja 1967., br. 3e, 6.

² Usp. SB 10.

³ Usp. SB 102;

⁴ Usp. SS 5, SB 10.

⁵ Usp. SB 14, 19, 26, 28, 30.

⁶ Usp. SB 47.

tako da dovede do svijesnoga, stvarnoga i punoga sudjelovanja vjernika. Upravo takvo žarko sudjelovanje vjernika — name, tijelom i dušom, vjerom, ufanjem i ljubavlju — želi Crkva, traži sam značaj slavljenja te na nj kršćanski puk po svojem krštenju ima pravo i dužnost⁷.

4. I ako katkada nije moguće da vjernici budu prisutni i da stvarno sudjeluju, čime se jasnije očituje crkveni značaj slavljenja⁸, ipak euharistijsko slavljenje nikad nije lišeno svoje djelotvornosti ni svoga dostojanstva. Uvijek je to čin Krista i Crkve⁹, kojim svećenik djeluje za spas naroda.

5. Slavljenje se euharistije, kao i čitavo bogoslužje, obavlja vidljivim znakovima koji hrane, jačaju i izražavaju vjeru¹⁰. Zbog toga najveću brigu treba posvetiti odabiranju i sastavljanju onih od Crkve predloženih obrazaca i sastavnih dijelova koji će, prema okolnostima osoba i mjesta, jače promicati stvarno i puno sudjelovanje, a tako i bolje odgovarati duhovnim potrebama vjernika.

6. Ovo Uređenje nastoji pružiti opće smjernice koje prikladno uređuju slavljenje euharistije, zatim donosi pravila koja određuju oblike svakoga slavljenja. Biskupske pak konferencije mogu, prema Uredbi o svetom bogoslužju, propisati za svoje područje načela koja će se zasnivati na predaji i duhu pojedinih naroda i krajeva te različitih zajednica¹¹.

G l a v a II

USTROJSTVO MISE I NJEZINI ČINIOCI I DIJELOVI

I. OPĆE USTROJSTVO MISE

7. Gospodnja večera ili misa je sveti sastanak ili skup Božjeg naroda koji se okuplja u jedno sa svrhom da pod vodstvom svećenika proslavi Gospodnji spomen-čin¹². Za mjesni, dakle, sastanak svete Crkve na najodičniji način vrijedi Kristovo obećanje: »Gdje se dvojica ili trojica sastanu u moje ime, i ja sam među njima« (Mt 18, 20).

⁷ Usp. SB 14.

⁸ Usp. SB 41.

⁹ Usp. SS 13.

¹⁰ Usp. SB 59.

¹¹ Usp. SB 37-40.

¹² Usp. SS 5, SB 33.